

скоро и отъ кръшно хоро, като всѣки момъкъ се хваща до либето си, за да може да му приушуне нѣкоя интимност.

Следъ като пропѣятъ първи пѣтли, домакинката почва де пѣди момците да си вървятъ, но нито на момците се оставя това мило общество, нито пѣкъ момитѣ сѫ наклонни да се разѣлятъ съ тѣхъ тѣй скоро. Следъ малко настояване обаче, момците скланятъ да си отидатъ, но искатъ да чуятъ напѣвки отъ момитѣ. Напѣвките се състоятъ въ това, че момитѣ пѣятъ пѣсни, поменувайки имената на момитѣ и момците, за които се знае че се любятъ. Напѣвките се последватъ отъ даряване китки на момците отъ страна на изгоритѣ имъ. За получаването на тия китки обаче, се изхабяватъ доста молби отъ страна на момците. Съ това седянката се счита за свършена и момците, макаръ и неохотно, си отиватъ, а момитѣ, ако нѣма кой да ги заведе у тѣхъ, или ако има отъ що да се боятъ по пѫтя, оставатъ тамъ да пренощуватъ.

МОМУВАНЕ

Щомъ момичето стане на тринадесетата си година, то напушта детинския си животъ, изоставя игрите съ врѣснициите си, прибира се у дома си, почва да се облича по спретнатото, да се кичи съ цвѣтя, да поздравява смилено срешнатите. То почва вече да момува и да се тогти за женитба. Избира тя тогава една или две малко по-възрастни отъ нея моми, измежду роднинските или съседски, и съ тѣхъ вече дружи, съ тѣхъ ходи на хоро, по седянки и тлаки, а така сѫщо и по задружни полски работи. Презъ това време бабите и майките ги поучватъ, какъ трѣбва да се отнасятъ спрямо момците и да пазятъ моминското си достолепие. Тогава се заучватъ пѣсните и приказниците. Презъ време на момуването, момата изучва и поема почти всичката кѫщна работа и се подготвя напълно да върти кѫща. Презъ сѫщото това време тя трѣбва да си приготви прията и годежните и свадбени дарове.

По-малките моми въ кѫщи, които се казватъ коританки, макаръ и да вършатъ токе кѫщните работи, но не въ сѫщия размѣръ като по-голѣмите си каки. Тѣ не сѫмѣять и да момуватъ. Въ пълни момински права тѣ встѣжпватъ, щомъ се омажи по-голѣмата имъ сестра.